UYKUSUZ

11 OCAK PERŞEMBE
SAYI: 2018/02 No: 541
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan, "Boğaziçi Üniversitesi bu ülke ve milletin değerlerine yaslanamadığı için uluslararası planda beklendiği yere gelememiştir" dedi.

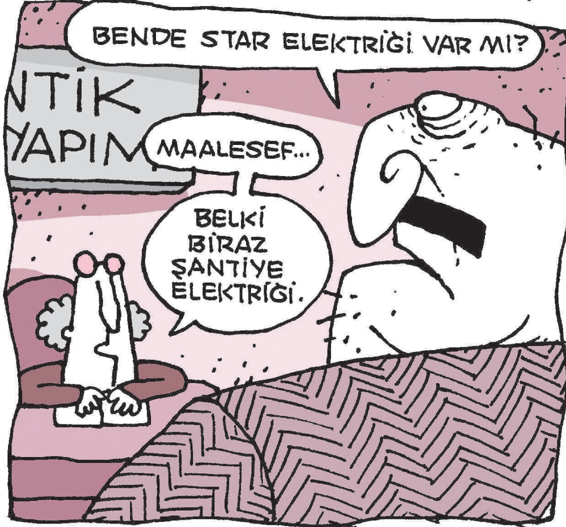

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Cratos Hotel'de sahneye çıkan Serdar Ortaç, coşkunun tavan yaptığı anlarda hayranlarına aniden, "Maaşlı çalışan olmak isterdim, azıcık aşım ağrısız başım," diye sesleneli **7 yıl,**

Devlet Bahçeli, MHP için "Yavru muhalefet!" diyen Tayyip Erdoğan'a "Cücük!" diye karşılık vererek atışmanın boyutlarını iyice küçülteli **9 yıl,**

Erzincan'da sahnelenen "Üvey Karım" adlı tiyatro oyununda, rol gereği kenardan bağırarak sahneye çıkmak isteyen oyuncu, kendisini 'eylemci' zanneden valinin koruması tarafından kıskıvrak yakalanalı **9 yıl,**

Rexona, yaptırdığı bir araştırmaya göre, Türkler'in %17'sinin deodorantı kalçalarına, %18'inin kasıklarına ve % 46'sının yüzüne sıktığını açıklayalı **10 yıl,**

Reha Muhtar'ın "Bir de senaryom var yazacağım. Onunla da Oscar alacağım. Yöneteceğim de, Allah izin verirse," sözleriyle açıkladığı planlarına Allah izin vermeyeli **11 yıl,**

İbrahim Tatlıses, Dalyan'da düzenlenen "Uluslararası Dalyan Caretta Caretta Kültür ve Turizm Festivali" kapsamında verdiği konserde, "Buradaki kurbağaları herkes biliyor," diyeli **13 yıl,**

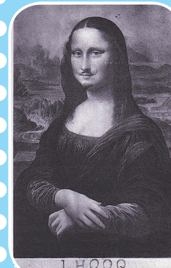
Serdar Ortaç, "Ben Adam Olmam" isimli şarkısını İspanyolca'ya çevirip Meksika'da piyasaya sürerek, kendi hakkındaki yargısını Meksikalılara da açıklayalı **22 yıl,**

Özcan Deniz, sonradan ortadan kaldırdığı, "Gece tabuttan çıkarsın/ Dişlerini fırçalarsın /Old spaysını sıkarsın" gibi sözleri olan "Dracula Memo" isimli bir şarkı söyleyeli **25 yıl,**

İbrahim Tatlıses, yönetmenliğini yaptığı "Mavi Mavi" filminde Hülya Avşar'la öpüşme sahnesini 15 kere tekrarlatalı **33 yıl,**

BBC radyoda 18.30 haberlerini sunan spiker, "Bugün hiç haber yok," anonsunu yapalı **84 yıl,**

Marcel Duchamp, Mona Lisa'nın yüzüne bir bıyık ilave ettiği tablosuna L.H.O.O.Q (Elle achaud au cul- Sıcak bir götü var) ismini vereli **99 yıl olmuş.**

her şey olur
SERİ İLANLAR

ARANIYOR
AB ve ABD'yle pazarlık amaçlı kullanılabilecek itibarlı insanlar gözaltına alınacaktır

FIRSAT
10 aydır tutsak temiz kullanılmış 2017 model AB vatandaşı gazeteci
Askeri araç, silah ya da füzeyle takas kabul edilir

KLİŞE MAKİNESİ
Ölen ünlülerin arkasından itinayla klişeler sıralanır

HZ. NUH'TAN SATILIK
Su geçirmeyen, darbeye dayanıklı, garantili, faturalı cep telefonu
Mür: Dr. Yavuz Örnek

KAYIP
Parti lideri kimliğimi kaybettim. Hükümsüzdür.
Devlet B.

AVRUPA BİRLİĞİ'NE
Kadrolu üye yerine sözleşmeli imtiyazlı ortak alınacak

KİRALIK TABİAT PARKI
- Göl manzaralı
- Yüksek kira getirili
- Otel imarlı
- Turizme açık
- Krediye uygun
- Projeli ruhsatlı
- Bugün al yarın inşaata başla

Müracaat: Bolu Belediyesi

SUDAN'DA
Türkiye'ye kiralık, uluslararası krize elverişli 133 bin metrekare ada

DENEYİMLİ SATINALMA MÜDÜRÜ
Yurtdışından et, saman, füze, uçak, zeytinyağı alımı konusunda deneyimli, tam zamanlı çalışacak yönetici adayları arıyoruz

TEŞEKKÜR
İşimi, hayatımı, varlığımı, sahip olduğum her şeyi Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a
BORÇ BİLİRİM

BORÇ NEDENİYLE
satılık ben yani kendim :(((

PREZANTABL
ÇATI ADAYI USTASI ARANMAKTADIR

iletişim becerileri gelişmiş, takım çalışmasına yatkın, motivasyonu yüksek, sorumluluk sahibi, özgüvenli, genç, enerjik ve dinamik

TROL ADAYLARI
aramaktayız

SATILIK
Az kullanılmış, kelepir yol arkadaşları

ACELE
Yoğun iş temposu ve esnek ölüm saatlerine uyum sağlayabilecek işçiler

BOĞAZİÇİ ÖĞRENCİSİNE
Yerli ve millilik dersleri verilir

EFENDİSİNDEN
Libya'da çiftlik işlerine uygun satılık mülteciler

PARAMİLİTER
çatışma arkadaşlarına ihtiyaç duymaktayız
Dolgun maaş + SGK + Yemek + Yol + Cezasızlık

cem dinlenmiş

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu: "Biz dünyayı negatif yönde ayrıştırmaya çalışanlara karşı, zalim bir denge kurmaya çalışanlara karşı, dünyayı değiştirdik."

2022'de işsiz öğretmen sayısı 1 milyonu bulacak.

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir buçuk yılda iki bin kişinin hayatını kaybettiği bir yer ancak bir savaş meydanı olabilir. Sıcak çatışmanın sürdüğü Suriye gibi ülkeler dışında yılda iki bin kişinin beklenmedik bir şekilde hayatını kaybetmesi normal olarak kabul edilemez. Ama **Yeni Türkiye'de** iki bin kişinin, OHAL'in yürürlükte olduğu süre içerisinde iş cinayetlerine kurban gittiğini görebilirsiniz. OHAL, her ne hikmetse kimseyi korumamakla birlikte iş cinayetlerini ikiye katlamıştır.

Normal şartlar altında bir dans grubu koreografisi, müziği ya da baştan aşağıya kendisi kötü olduğu için eleştirilebilir. Ama ne olursa olsun on beş yılda beş bin kere sahneye çıkıp dans etmiş bir topluluğa revü grubu muamelesi yaparak kıyafetlerini daha kapalı seçmesi için baskı yapmak ancak **Yeni Türkiye** gibi özgürlükleri kıskanılan ülkelere hastır.

Normal şartlar altında *dünyayı yorumlamakla yetinmek yerine onu değiştirmeye çalışmanın gerektiği* nereden baksanız bir yüz elli yıldır felsefe çevrelerinde en çok konuşulan konuların başında gelir. Ama dünyada fırtınalar koparan bu iddiayı gerçekleştirmek ne mutlu ki ancak **Yeni Türkiye**'ye nasip olmuş, **Yeni Türkiye'nin** kol bacak kırdırma heveslisi bakanları tarafından dünyayı değiştirdikleri açıklanıvermiştir. Bu da her değişikliğin pozitif olması gerekmediğinin ve bazen **"bulduğun gibi bırak"** anlayışının ülke yönetimlerine de uyarlanmasının lâzım geldiğinin ispatı olarak felsefe tartışmalarına dev bir katkı sağlamıştır.

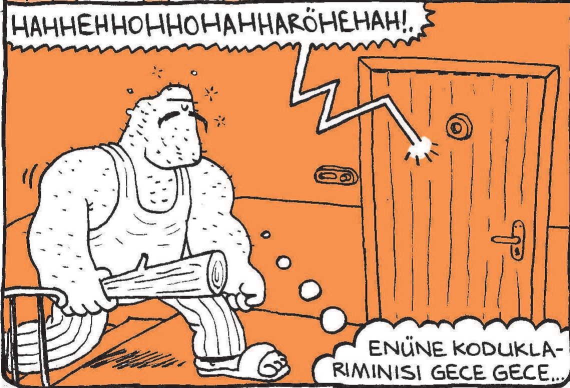
Normal şartlar altında bir üniversitenin başarısını uluslararası değerlendirmeler ve yayın endekslerindeki sıralaması, dünya çapında tanınırlığı, öğrenci, öğretim görevlisi ve eğitim üyelerine sağladığı özgürlük ve son olarak "İki net daha yapsaydım oradaydım, Ortaöğrenim başarı puanı olmasa girerdim," ve "Benim oğlan aslında giriyormuş da boyu kısa diye almamışlar," gibi geyiklerin konusu olabilme potansiyeli belirler. Ama Türkiye'nin en önemli üniversitelerinden birinin başarısı konusunda kafalar karışıktır. Zira görünen o ki **Yeni Türkiye'de** üniversitelerin gelmesi beklenen yerle, TRT sansür dairesinde uygun bulunmayan sözcükleri zorla değiştirilen türkülerin ya da kıyafetlerine çeki düzen vermesi gereken dans gruplarının yeri arasında pek de bir fark yoktur.

@baris_uygur

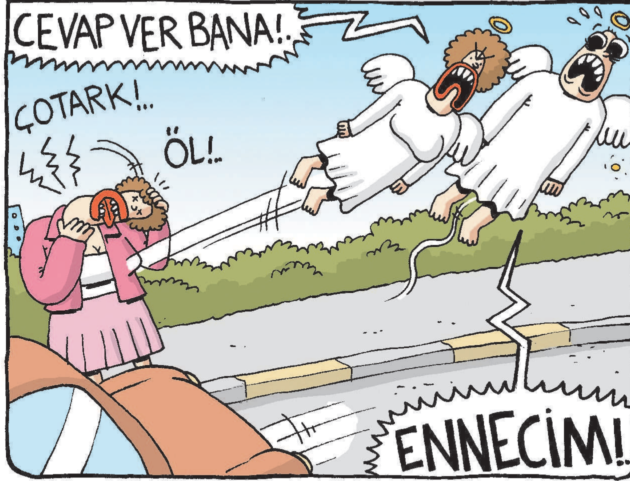
nisan hakan

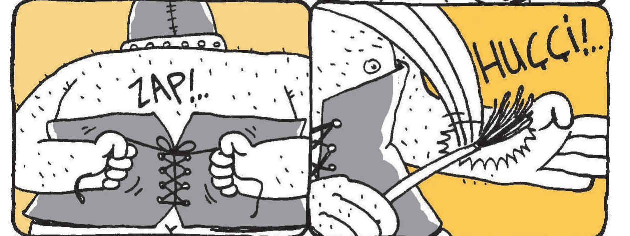

-Dırdır istemiyorsan annen bu evden gidecek o kadar!..

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Yeni Sezon Netflix ve İndirmedenizle (a.k.a HBO) dizileri

Zombi Kuşatmasında Aşk
Uzayın derinliklerinden gelen bir meteorun taşıdığı bir virüs kısa sürede bütün dünyayı etkisi altına alır ve dünyanın büyük çoğunluğu zombiye dönüşür. Ama zombiden zombiye fark vardır elbette. Old School, yavaş zombiler olduğu gibi yeni nesil hızlı zombiler de şehirlerin sokaklarında az sayıda zombileşmemiş insan için büyük tehlike yaratmaktadır. Tabii zombiliğe adım atan insanlar, geçmiş yaşamdaki alışkanlıklarından kolay kolay kurtulamamaktadır. Dolayısıyla en zararsız zombiler vegan ve vejetaryen zombilerdir. Bütün gün sokaklarda "Beyiin beyiin istiyorum," diye dolaşan diğer zombilerin aksine "Bitki köküüü, bitki kökü istiyoruuum," diye gezmekte az sayıdaki zombileşmemiş insan tarafından kolayca avlanmaktadırlar. Diğer zombiler arasındaki en teklikeli grup ise Canan Karatay liderliğinde zombiliğe devam eden tereyağ ve yumurta lobisidir. İnsanları sadece yemekle kalmayıp yemeden önce üzerlerine tereyağ sürmekte, masum insanları zeytinyağına bandırıp bandırıp yemektedirler. Ama can derdine düşen insanlık bunun da bir çaresini bulmuş, Canan Karatay liderliğindeki zombilerden korunmak amacıyla kendilerini şekere bulayarak, ortalıkta elma şekeri gibi dolaşır olmuştur. Zombilerin kuşatmasında yaşam savaşı veren insanlar ve bu karanlığa bir umut ışığı gibi doğan bir aşkın öyküsü.

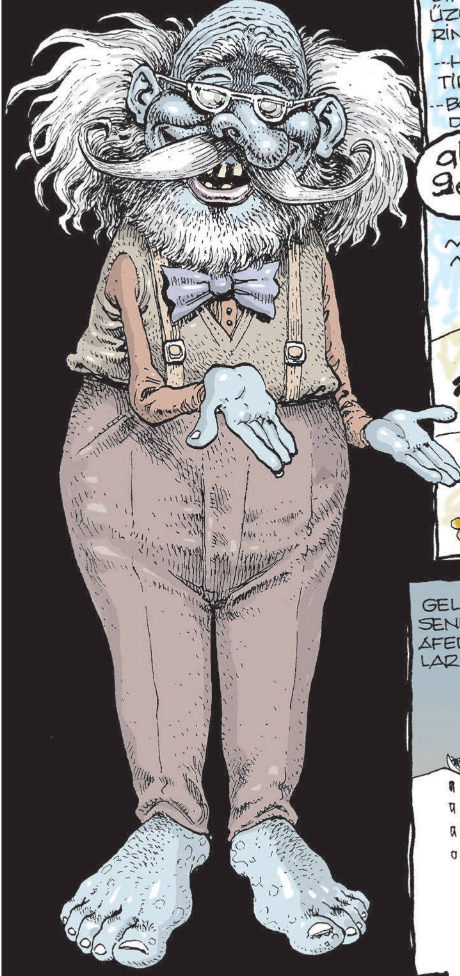
Arsızlığın Doruklarında
Kendi halinde bir yaşam süren İstanbul 186. Noteri'nin hayatı, bir gün bir umumi vekaletname vermek için gelen bir vatandaşın tam da noter vekaletnameyi incelerken ölmesiyle hareketlenir. Noteri şaşırtan, vekaletname verilen kişinin kendisi olmasıdır. Acaba bu beklenmedik yabancı ne diye durduk yere 186. Noter'e vekaletname vermeye kalkmıştır ve daha da önemlisi, kimdir bu adam? Ambulansın alıp götürdüğü sahipsiz cesedin ardından ölen adamı araştıran noter şahsın Kolombiya'dan Namibya'ya uzanan dev bir elmas ve kokain imparatorluğunu yürüttüğünü anlar. Evine gelen telefondaki esrarengiz bir ses bu operasyonu artık kendisinin yönetmek zorunda olduğunu söyler. Sıradan bir insanın kendisini suç imparatoru olarak bulmasının ve telefondaki esrarengiz sese duyduğu gizemli aşkın öyküsü.

O Yalanlar Boy Boy
Zengin ailelerin tam zengin değil de tıpkı fakirlerin zenginleri hayâl ettiği gibi yaşadığı bir muhitte geçen, iktisadi gerçeklere meydan okuyan, entrika, drama ve heyecan dolu bir dizi. Muhitin ev kadınları birbirleriyle okula gönderdikleri çocukları ya da kendi başlarına ayakkabılarını bağlayacak zekâdan yoksunmuşçasına ortalıkta dolanan koca kafalı kocaları üzerinden sidik yarıştırırken fakir ama gururlu ya da o kadar fakir olmasa da gururlu gibi bir kadın aynı muhite taşınır. Dünyaca ünlü mimarların elinden çıkmış dekorasyonlarıyla içinizi titretecek evlerin, ünlü terzilerin hazırladıkları haute couture kıyafetlerle bakkala çakkala giden sıfır beden üç çocuk annelerinin resmi geçidi niteliğindeki dizi, bir karakolda Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'ndan hiç haberi olmayan polisler tarafından sorgulanan ve niye aynı mahallede oturduğuna bir türlü cevap bulamadığımız insanların ifadeleriyle bölüm bölüm flashback'ler hâlinde ilerler. Yapımcısının "Oğlum biz zenginler öyle yaşamıyoruz lan, keriz miyiz?" diye uyarmadığı dizi imkansız üçgenler arasına sıkışmış ikisi de dik açılı aşklarının öyküsü.

YERALTI ÖYKÜLERİ

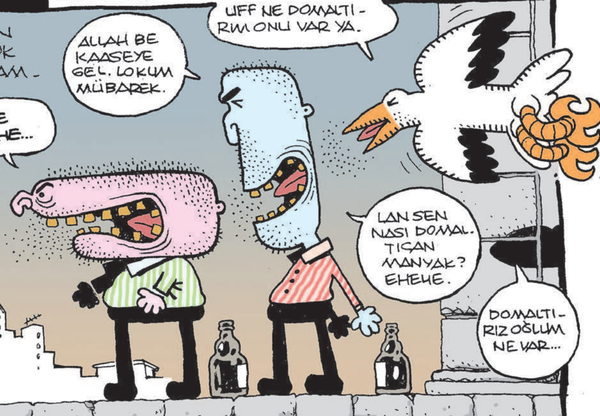
ERSİN KARABULUT

çocuklara hikayeler

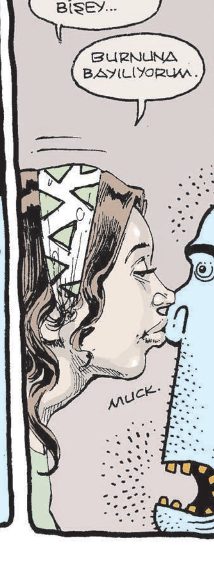

DEVAMI ARKA SAYFADA

Karakolda Ayna Var
Her bölümü ayrı bir heyecan kasırgası olan Karakolda Ayna Var, modern toplumun her gün yüzleştiği çelişkileri, sonunu başından tahmin etseniz de şok edici hikayelerle işliyor. Myspace hesabından vazgeçmediği için arkadaş grubundan dışlanan bir obuacı, sonunda klon olduğu ortaya çıkacak aşırı sevecen bir annenin dramı, kariyerde ilerlemenin LinkedIn'deki zeka testlerini çöözmeye bağlı olduğu bir şirketin arka planı, dillerin ortadan kaybolduğu ve sadece emojilerle konuşulan bir geleceğin karanlığı… Karakolda Ayna Var bütün bölümleri arka arkaya izlenip kendi hayatımızı sorgulamamıza neden olacak bir modern toplum eleştirisi ve sentetik bir aşkın öyküsü.

Ahmet'in 13 sırrı
Problemli ve içine kapanık bir lise öğrencisi olan Ahmet bir gün ansızın ortadan kaybolmuş, geride kalan sınıf arkadaşlarından ikisi, daha önce hiç umursamadıkları bu genç oğlanın hayatını bok varmış gibi araştırmaya başlamıştır. Facebook hesabındaki ipuçlarından yola çıkarak buldukları bir defterde Ahmet'in önemli bir sırrını açıkladığını görürler biz de keriz gibi flashback'lerle Ahmet'in sırrını izleriz. Dizi standardı 13 bölüm olduğu için her bölümde ayrı bir sırrı flashback'lerle izler sonunda da normalde "Ya bırak otuzbirci hıyarın tekiymiş," dememiz gerekirken Ahmet için üzülürüz. Başta da üzülebilirdik aslında, neticede çocuk kaybolmuş falan. Kendi hâlinde bir lise öğrencisinin şaşırtıcı sırları ve umutsuz bir aşkın öyküsü.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Durum buğdayı ile **durum bu dayı** aynı şey. **–Erkan Yazıcı-**

æ "Nasılsın" diye sordum geçen Özlem'ime, "değilim" diye cevap verdi.

æ Tankut Ağabey o gün, ekranı kesinlikle hiçbir şekilde dokunmatik olmayan, kimsenin caydıramadığı dev tuşlu telefonunu çıkarıvermişti demek öyle cebinden. O telefon ki hiçbir zaman boşa çıkmaz o cepten. Beni arıyordu. Nasıl heyecanlandım, anlatamam. "Bambu mu yoksa yine" dedim içimden. Heyecandan elim ayağıma dolandı, yanlışlıkla meşgule düşürdüm. "Eyvah" dedim "ben ne yaptım". Avcumun içini alnıma vurdum. Alnımdan "çap" diye ses geldi. Yeniden aradı. Doğru yere dokunmak için büyük çaba harcadım ve telefonu açtım. Son zamanlarda hiçbir şeye böyle büyük odaklanmamıştım. "Bisiklete mi biniyorsun" diye sordu. Babacandı sesinin tonu. Ben tam cevap verip özürlerimi sunacakken, ciddileşti birden. "Bambu abajur istiyor musun çocuk" dedi bana. "Almazsan atacağım" dedi sonra da. "İsterim tabii Tankut Ağabey" dedim, "bambu istenmez mi hiç, bambu bu, başka bir şeye benzemez ki bambu" dedim. O kadar çok "bambu" dedim ki, bir an, ömrümün sonuna kadar "bambu" diyeceğim sandım. "Tekneye gel" dedi, kapattı telefonu. Hemen gittim tekneye. Sadece hafta sonları giydiği, açık kahverengi deri montu, içine yakıştırdığı krem rengi, döneminin zenginliğini gösteren kaşmir boğazlı kazağı ile oturuyordu öyle teknesinde. Gerçi şimdi daha da zengin, sanırım Tankut Ağabey'in zenginliğinin sınırı yok, daha da zengin şimdi, ama yine de döneminin zenginliğini göstermekten asla geri kalmıyor, döneminin zenginliğini göstermeyi ayrı seviyor. Masaya itina ile koyduğu bambu abajur'a ve yanında duran kemik gözlük'e bakıp anlatmaya başladı. "Ne zamandır sana verecektim bunları, eve koyarsın abajuru, mis gibi bambu, hakiki Sakarya Bambusu, bizim Turgay Bey'ler vardı, Kartal'da belediye plajını işletirlerdi, onların hediyesi, Bülent Ersoy'lar Nil Burak'lar çıkardı hep orada, ne giderdik zamanında, şimdi oralar hep sahil yolu oldu, doldurdular öyle, ciğerim burkuluyor gördükçe, gözlük de Beyoğlu'nda büyük gıda toptancısı Nafiz Bey'ler vardı, onun hediyesi, şimdi ganyan bayileri var, onlarca, multimilyoner, büyük iş adamı, doksan beş'ten beri duruyordu teknede, bir yerde lazım olur sana bu gözlük, al bunu da" diyerek gülümsedi öyle. Uzun çenesi biraz daha uzadı sanki. "Ha bir de paspas var, bunu da Rodos'tan almıştım, hiç kullanmadım duruyor öyle" diyerek onu da uzatıverdi koltuğumun altına doğru. Yarı rulo halindeydi paspas, koltuğumun altına da tam oturmadı aslında. Sonra da anlatmaya devam etti. Çocukken hep uçan paspas'ı olsun istemiş. Halı gereksiz büyükmüş. Park ettiği yerde sıkıntı olurmuş halı. Ama paspas öyle miymiş. Paspas iyiymiş. Kaykay gibi kullanacakmışsın ama. Ayakta. Yolcu etti sonra beni Tankut Ağabey. Koltuğumun altında eğreti duran kokuşmuş bir paspas, elimde bambusunu güvelerin yediği abajur, kafamda doksan beş model, kemiği sararmış gözlük, kalabalığa karıştım sonra öyle.

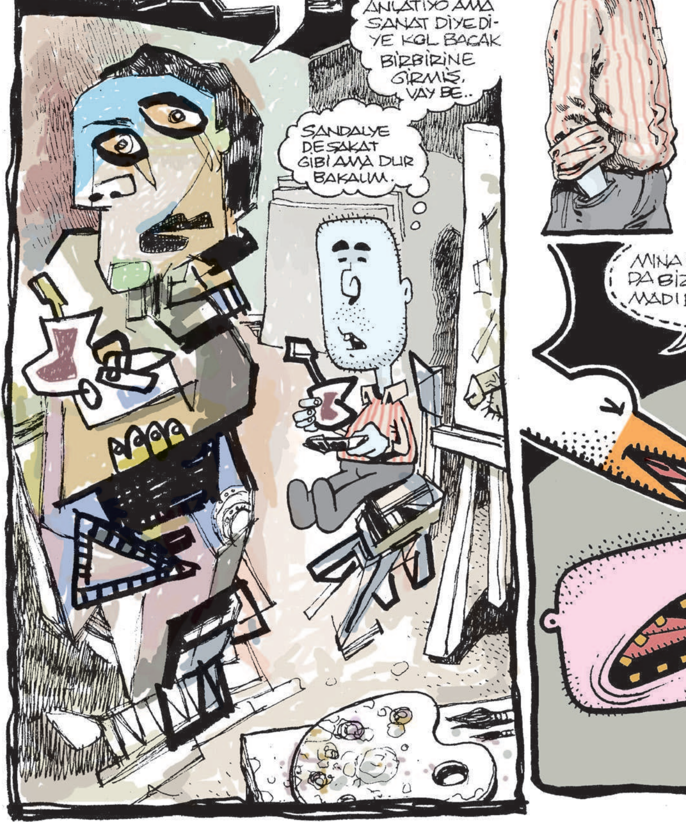
æ Geçenlerde de telefonum çalındı. Bisikletimle Çengelköy'deydim. Çengelköy'de ikileme düştüm. Tantuni mi yemeliydim, yoksa ciğer mi. Bazen de böyle. Aslında ciğere hep biraz daha yakındım. Fakat tam da tantunicinin önündeydim. Ama yine de aslında ciğer alacak gibiydim. Nasıl oldu bilmiyorum, tantuniciye girdim. İçeride gençten bir çocuk var. Daha önce de bu tantuniciden tantuni almıştım ve içeride yine bu arkadaş vardı. "Üç çeyrek tantuni oluyor mu ki acaba" diye sordum. Çünkü açlık derecem tam olarak o derecedeydi. Yarım ekmek tantuniyle doymazdım, tam ekmek tantuni ise hiç olmazdı. "Olmuyor öyle" dedi çocuk. "Öyleyse yarım olsun, doymuyorum ama olsun" dedim. "İçine biraz bol tantuni koyayım öyleyse" dedi. İnanılmaz saçma bir muhabbetin içindeydim. "E öyle olsun madem" dedim. O ara telefon geldi. Bel çantamdan telefonumu çıkardım ve boş insan eyledim telefonda. Ararlar bazen beni. Ara ara boş insanlar ararlar, boş muhabbet kovalarlar. Tantunim hazır oldu, o ara telefonu bir yere koydum ama nereye koydum hiç bilmiyorum, tantuniyi aldım, içine tuz kattım, tantuniciden çıktım. Yirmi metre ilerideki Erol ağabeyin çay ocağına gittim. Çay içiyor, tantuni yiyordum. Elim bel çantama gitti, telefonuma. Telefonum yok. Bütün ceplerimi kontrol ettim, a-ah, yok. Tantuniciye gittim. "Buraya bırakmış olabilir miyim acaba telefonumu" dedim, orada da yok. Kamera görüntülerini istedim. Patron şehir dışındaymış, onunla konuştum. Bir saat içinde bakıp geri döneceğini söyledi patron. Manav vardı arada, önünde düşürmüş olabilir miyim acaba diye yerleri kontrol ettim, yok. Telefoncuya gidip hattımı dondurdum. Bisikletime atladığım gibi eve gittim. Tüm sosyal medya, ıvır zıvır ne varsa şifrelerimi değiştirdim evde bilgisayar başında. Sonra tantunici patronu aradım kız kardeşimin telefonundan. Sol üst eşofman cebime koymuşum telefonu, öyle çıkmışım dükkandan. Görüntüyü de gönderdi. Hep iPhone 7 kırmızı'yı almak istiyordum zaten, gittim onu aldım. Hattım açılır açılmaz biri aradı. Telefonum manavda çalışan bir ağabeydeymiş, kendisi de onun oğluymuş. Teşekkür ettim, ertesi gün gidip çalındığını düşündüğüm telefonumu aldım. Ama aslında çalınmış zaten. Detayını vermeyeceğim, bir başkası çalmış, o da ortaya çıkmış, ona da yol vermişler işten. Olaylar böyle. Bu hafta çok olaylar oldu kendi içinde.

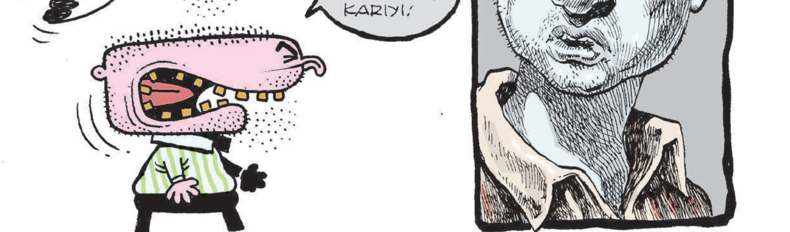
æ Hoşça kal.

DEVAMI 14. SAYFADA

"laheyya"
11 Ocak Perşembe / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.45 / bilgi: 0212 327 72 00
13 Ocak Cumartesi / **Karaköy İkincikat Loft Performance** / Saat: 22.30 / bilgi: 0545 462 45 28
14 Ocak Pazar/ **Kadıköy Bahane Kültür Salon** / Saat: 19.00 / bilgi: 0216 345 54 49

İnternet bitti. Oraya girildi, buraya girildi bazı şeylere gülündü, bazı şeylere üzülündü, bugün de internet bitti. Şimdi bebeğimi izleme zamanı. Üçlü koltukta, hakettiği yerde, ayaklarını uzatabildiği bir noktada oturuyor. Yüz ifadesi kendini çok ele vermiyor, profesyonel bir ifadeyle dizi izliyor. Belki kendinden memnun, belki de kafasının içinde benimle ilk tanıştığı zamanlardaki saçlarımla şu anda gelinen noktayı karşılaştırıyor. Kadınlar böyle şeylerin ayrıntılı kayıtlarını tutar, beyinlerinin içindeki excelden grafiğini çıkartır, raporlar ve klasörlendirir. Siz her gün aynaya baktığınızda "bugün de iyiyim, teşekkürler allahım" diye düşünürken, banyoda bir gün normal şampuan yerine saç köklerini güçlendirici ve dökülmelere karşı etkili bir şampuan bulursunuz. Sizden habersiz yönetim katında performans değerlendirilmesi yapılır, bazı kararlar alınır, iyileştirilmelere gidilir. O "bana çok yakışıyor, rock grubu gibi oluyorum" diye ısrarla giydiğiniz eski tişörtler şimdi nerede? "O da terlik, bu da terlik, üstelik diğer terliklerden ucuz ve içi yünlü gibi" diyerek migrostan aldığınız gezer terlik şimdi nerede? Hepsi kovuldu. Onlar belki evet neşeli çalışanlardı, her fırsatta muhabbete koşuyorlar, çay kahve aralarında şakalar ediyorlardı ama performans değerlendirmesini geçemediler. Onlar yerine robert liseli, boğaziçi mezunu birkenstok terlikler, yutdışı tecrübeli h&m tişörtler işe alındı. Muhabbete çok gelmiyorlar, çay içmiyorlar, kahve kesinlikle içmiyorlar detoks bir şey içiyorlar, iş çıkışı sonrası rakı organizasyonlarına katılmıyorlar ama ekibin total performansını yükseltiyorlar. İnsiyatif alıyorlar, ellerini taşın altına koyuyorlar, yapıcı eleştirilerde bulunuyorlar ama hayır demeyi de biliyorlar. İş yerinde "aman beni görmesin" diye kaçtığım ne kadar adam varsa gardırobuma doluşmuş. Gece uyumayı unutup öğlene doğru şiş suratla giyinirken bebeğim tarafından işe alınan tişört "bugün toplantı var, toplantıya bu suratla mı katılacaksın? Aslında biraz daha düzenli çalışsan ve akşamları yediğine içtiğine dikkat etsen gece normal bir saatte uyursun ve iş yerindeki insanlar senin bu suratını görmek zorunda kalmaz" diyor. Sen ne diyorsun pahalı terlik? "Sana işini öğretecek değilim ama senin yaptığın hatalar hepimizin performansını etkiliyor. Yani biraz daha dikkat edebilirsin, benim emeğim senin yüzünden boşa giderse o zaman kusura bakma ama senin yüzünden ben kendimi rezil edemem yani" diyor. Maalesef terlik haklı.

"Ne bakıyorsun?" diye soruyor bebeğim. Kesin saçlarımı düşünüyor, sinirli gibi şu anda. Kalitesiz saçlarımla evimizin toplam kalite puanını düşürüyorum. Ekstra bir hareket yaparak kafasını karıştırmalıyım, yanar dönerli bir hayvan gibi çeşitli oyunlarla beni avlamak isteyen yırtıcıları usandırmalıyım. "Sana çok güzel bir somon yapacağım!" diye bağırıyorum. Somon asil bir balık olduğu için daha telaffuz edildiği gibi ortamın havasını değiştiriyor. "Daha dün somon aldım yaparız diye, buzdolabında duruyor şimdi, gerçekten yapar mısın?" diye neşeleniyor bebeğim. Yapmak bir yana soslu yaparım. yarım saat içinde soslu somon yiyor olacaksın. Tıpkı avrupalı hemcinslerimiz gibi.

Sözü edilen somonu dolapta yatarken buluyorum. "Avrupalılar da somona bizim kadar değer yüklüyorlar mı, modern hayatın taşıyıcı bir kolonu olarak görüyorlar mı yoksa normal yiyorlar mı sizi?" diye soruyorum, "normal yiyorlar ama bu senin duygularının yanlış olduğu anlamına gelmiyor, lütfen artık mutlu olmak için başkalarından onay beklemeyi bırak ve kendi içindeki sese kulak ver" diyor somon. Gerçekten asil bir hayvan. Benimle markete gelir misin somon? Soslu yaparım dedim ama sos falan bilmiyorum, belki sen yardımcı olursun, malzemeleri koklarsın, ellersin ve şu olur bu olmaz diye beni yönlendirirsin. "Hayhay, tabii ki. Buyrun gidelim" diyor somon. Kendim giyiniyorum, somonun giyinmesine yardımcı oluyorum. Nasıl oluyorsa benim elbiselerim ona daha çok yakışıyor. Biraz üzülüyorum, ama çok değil. Daha önce de başıma gelmiş bir şey çünkü. Buruk bir şekilde "çok tatlı oldun, keşke sos diye tişörtlerimi giyebilsen" diyorum, "avrupalı olduğumuz için bu tişörtler bize göre yapılıyor, kendini adil olmayan standartlarla yargılama lütfen" diyor. İyi bir dost ve iyi bir besin.

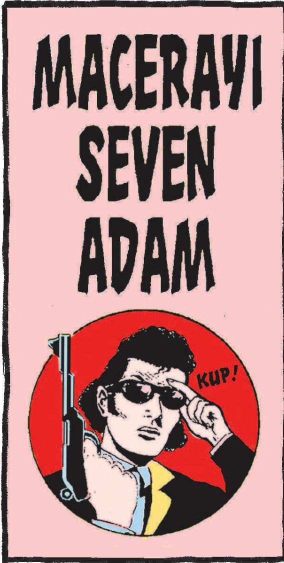
Markete gitmek için sokağa çıkıyoruz, gözler bizim üzerimizde. Özellikle karşı apartmanda oturan ve birbirimizin evlerini camlar açık olduğunda görebildiğimiz komşum bana düşman olduğu için yanımda somonla dolaşmamı kendisine yediremiyor. Benim yaşam kalitemin artmasını istemiyor. Onun yerden ayaklı avizeleri çok iyi ama benim de orta sehpam daha kaliteli. Bir şekilde eşit gibiyiz, bu dengelerin bozulmasını istemiyor. Göz ucumla bizi izleyen karşı komşumu işaret ederek somonun kulağına eğiliyor ve "dikkatli ol, zararsız gözükür ama akla hayale gelmeyecek şeyler yapabilecek kapasitede bir insandır. Beyin cerrahıymış galiba... Emekli..." diyorum. Sözlerimi henüz tamamlayamadan zehirli bir ok somonun başını sıyırıp yanı başımızdaki elektrik direğine saplanıyor. Panik içinde kafamı çevirdiğimde komşumu ağzında zehirli ok üflemeye yarayan boru olduğu halde görüyorum. Gözlerinde hesaplı bir nefret var. Borusunu bana çeviriyor ve kalbime doğru zehirli bir ok fırlatıyor. "Buraya kadarmış" diye düşünürken somon kendisini benim ile zehirli ok arasına atıyor. Benim için fırlatılmış zehirli ok somon balığının asil gövdesine saplanıyor, somon balığı yere yığılıyor.

"Hayır!" diye bağırıyorum, "neden yaptın bunu? NEDEN?!?"

"Benim için üzülme dostum... Bazen zehir bile hayatımızı anlamlı kılan bir sos olabilir. Bunu unutma. Endişelenmeyi bırak ve hayatını yaşa..."

Sıcak gözyaşları istemsizce yanaklarımdan aşağı süzülüyor. "Peki hala yenir misin?" diye soruyorum. Son bir çabayla "yok... atın beni..." diyor. Hayat pullu bedenini terk ederken karşı komşumun evine bakıyorum. İntikamını alacağım sevgili dostum. Onun yerden ayaklı avizelerini yok edeceğim. Hayatta yapacağım son şey olsa da onun o modern tasarımlı avizelerini yok edeceğim.

groagh@gmail.com

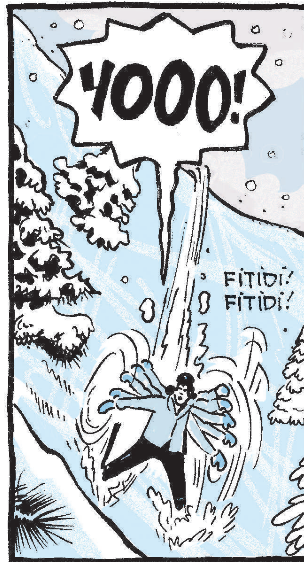

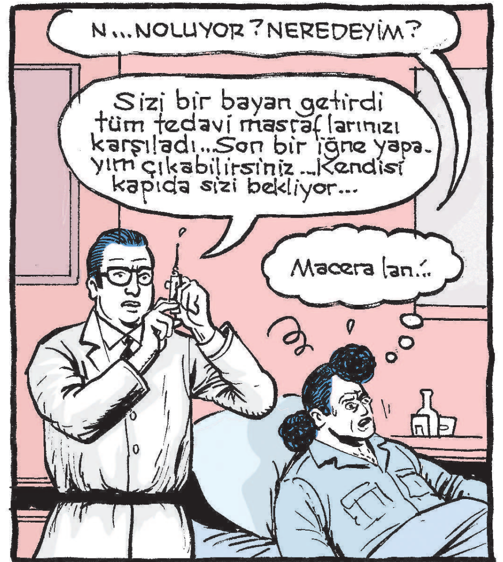

Devamı haftaya...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yağmur yağmaya başladı
üstelik
üstüm *ince,*
ellerim cebimde,
öptüğün *yerler kesiliyor*
üşüdükçe."
Meryem Koç, 'Ağladım Arka Koltukta'
şiirinden

Moda Sahilleri

- "Lütfen kara para girişi yapınız" moda… "Lütfen kağıt para girişi yapınız" değil…
- "Beyaz Yakalı Prensip" moda..."Beyaz Atlı Prens" değil…
- "Ulusal geliri tabana yayma" moda… "Rüşvet" değil…

Kırmızı Bulaşık Eldivenleri

Çocukken anladım, gözün kapalı ama tam uyumamışsan, yine de bir renk görüyorsun; koyu, siyahımsı, ama tam siyahta diil, zaten başka, küçük noktalardan ibaret renkler de var.Gözünü biraz daha sıkı kapatırsan renkler değişiyor, göz kasların gevşediğinde renkler yine değişiyor. Bu ne, gizli ve sakin, diğer hayatımızdan bir kesit. 'Kesit' gayet kentli bir kelime, bu saçma tespit de diğer hayata diğer örnek. Uyanınca titrek çizgiler de görürüm ben, bilmem herkes görür mü? Denedikçe vardırlar, unuttuğunda kaybolurlar, sen de hemen unutursun zaten. Evde, salonda, mutfakta bir parça günışığının içinde danseden tozlar. Sakin tozlar. Kırmızı bulaşık eldivenleri. Büyük harflerle yazarsak: KIRMIZI BULAŞIK ELDİVENLERİ.

Sefahathane (Beyoğlu Atlas Pasajı)
Her Cuma-21.00
İrtibat: uzelomur@gmail.com

Çizim: Kemal Aratan

Bana Diyorum Sen Diye

Sen mutsuz olursun,
birileri az az mutlu
olur; toplamı birbirine
eşittir.

Sen mutlu olursun,
birileri az az mutsuz
olur; toplamı gene
birbirine eşittir.

Sen mutsuz olursun,
birileri az az mutsuz
olur; toplamlar
eşitlenir.

Sen mutlu olursun,
birileri pek çok mutlu
olur; eşitlikler toplanır.

Renk Tozları

Çocukken anladım, gözün kapalı ama tam uyumamışssan, yine de bir renk görüyorsun; koyu, siyahımsı ama tam siyah da değil, zaten başka, küçük noktalardan ibaret renkler de var. Gözünü biraz daha sıkı kapatırsan renkler değişiyor, göz kasların gevşediğinde renkler yine değişiyor. Bu ne, gizli ve sakin hayatımızdan bir minik keşif mi? Uyanınca titrek çizgiler de görüyorum, herkes de görür diye bilirim. Denedikçe vardırlar,unuttuğunda kaybolurlar, sen de hemen unutursun zaten. Evde, salonda, böyle oluyor bunlar…

Yurttan Sözler:

- Bi sana hastayım, bi de sabah uykusuna : Bir kamyondaki çamurluk yazısı. Hissiyatını çok şık anlatan bir cümle. Argo gayet tadında kullanılmış.
- Dalgasız denizde herkes kaptan: Tavırlı, sade bir minibus yazısı. Biraz "sinire kesmişlik" yok mu, var, fakat en az sesle güzel toparlanmış.
- Yüreğine sağlık: Türkü bar söylemi, elle kola tatlanır…Durduramazsın!

Not: Mizah yazarlığı atölyesi, 14 Ocak 2017 Pazar, saat 16.00-18.00 arasında Balat Malikane'de. (Ayan Caddesi, 32- Günlük katılım mümkün – uzelomur@gmail.com)

vedatozdemiro@gmail.com

mustafa satıcı

BOBO

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

AV YASAĞI KALKTI

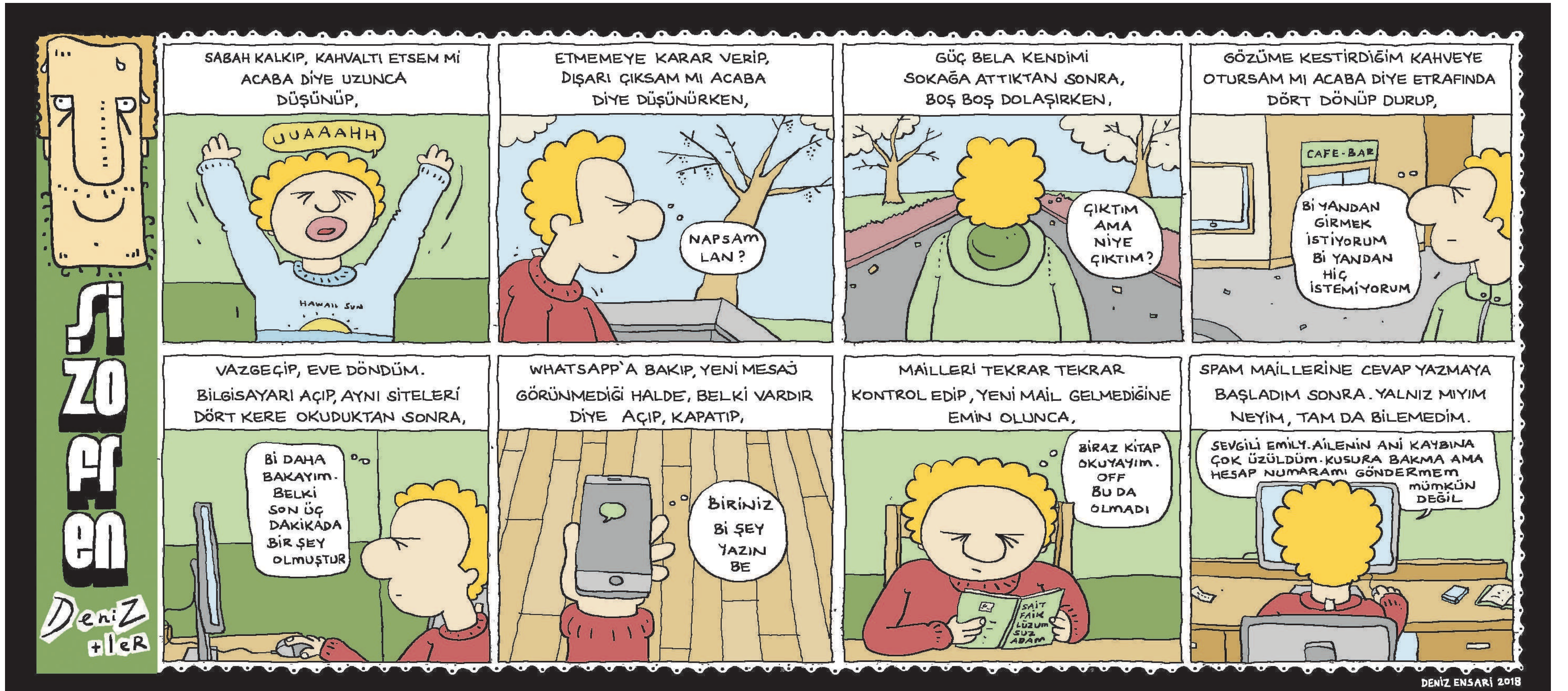
Hayattan keyif alan ve keyif veren, anlattıkları ilgiyle dinlenen, sözleri birer hayat dersi gibi kafa sallatan, aranılan, özlenilen, özenilen, anıları masalara yayılan bir insan olmak istiyorsanız, ihtiyacınız olan tek şey balık. Yapmanız gereken, balık yemek, balığı övmek, balığı bilmek ve etrafınıza zorla balık yedirmek. İşe, balık sevmeyen ergenleri küçümsemekle başlayın. Balık sevmeyeni, “sen daha hayatı bilmiyorsun” anlamında manalı manalı gülümseyerek köşeye sıkıştırın. Masaya sizin balığınız, onun köftesi geldiğinde her zamankinden daha büyük bir görkemle, yanak göz demeden girişin önünüzdekine. Onu köftenin kuruluğuyla baş başa bırakın. Bir balığı değil, bir kültürü, bir tarihi, bir şehri hatta bir şairi yediğinizi hissettirmeye çalışın. Balık sevenin sevmeyen üzerindeki zulmü genetik bir mirastır. Unutmayın, o kuru köfte, siz hayatsınız, tadını çıkarın.

Karşınızda sizin gibi balık seven biri varsa işiniz biraz daha zor. Farklılık yaratmak için balığı bilgisiyle beraber yemelisiniz. Mesela, aniden “Denizlerin kraliçesi lüferdir,” diyebilirsiniz. Ya da karşınızdaki balıksever, eylül ayında hamsi istemişse, “Havalar soğumadan hamsi yenmez, yağsız olur şimdi,” diyebilirsiniz. Karşınızdaki, “Valla ben geçen hafta yedim, gayet güzeldi,” derse, “mümkün değil” anlamında kaşlarınızı kaldırın. Yine de ısrar ederse, atlayın Boğaz’ın sularına, ellerinizi iki yanda sulara çap çap vururken, “Bu su daha so-ğu-ma-dı!” diye bağırın. Sonra aniden dalın. Orada, 20 metre aşağıda ağzındaki rakıyı gargara yapan, kalın gözlüklü bir adamla karşılacaksınız. İsmi Aydın Boysan’dır. Öpün o muhabbetli yanakları. Söz konusu balıksa, inanın sizi hiçbir şey tutamaz. Sakın çekinmeyin. Nefesiniz tükeninceye kadar muhabbet edin.

Böyle bir gece geçireceğim hiç aklıma gelmezdi. Sürekli balıklardan konuşuyorduk. Kara hayatına dair (iş, kadınlar, askerlik anıları, lise yılları) en ufak bir girişimimiz yoktu. Denizin kıyısında değil altında içiyor gibiydik. Önümüzdeki balığı yemek yetmiyordu sanki, üstüne bir de şu an masada olmayan türlerden konuşuyorduk. Karşımdaki adam, sinarit, kofana, mırmır gibi az bilinen balık türleriyle muhabbetimizi bir tür su ürünleri dersine dönüştürmüştü. Balığı severim, ama bu kadarına alışık değildim. “Hiç kaya barbunu yedin mi?” diye sordu. “Yok,” deyince gözlerini hayretle açarak, “Yemedin mi? Yazık lan, sen hiç balık yememişsin oğlum,” dedi. “Doğrudur,” diyerek kavuna uzandığım an, “Kavun, rakının mezesi değildir aslında,” dedi. Ardından gözünü bardağıma kaydırıp eliyle işaret ederek, “Ve aslında (ve aslında mı?) rakı soğuk içilir, ekstra buz atılmaz,” dedi. Ağzımda kavun, rakı bardağımda buzla büyük yanlışların içinde debelenirken, bir zamanlar her okul çıkışında sucuklu tost yediğim lise arkadaşımın nasıl bu hale geldiğini düşündüm. Görüşmediğimiz yıllarda, “hangi balık hangi mevsimde yenir” tablosunu parmaklarını kapata kapata ezberlemiş, eski adamlardan meyhane adabı almış ve artık hazır olduğunda buluşmak için beni aramış gibiydi. En son sucuklu tostta bıraktığım bu adam, balıkları yanaklarından öpe öpe, rakıları gelenekten süze süze bir çeşit Aydın Boysan efekti yaratarak beni etkilemeye çalışıyordu. Vakit ilerledikçe üst üste gelen bilgilerle masada hareket edemez hale geldim. Tuvalete gitmek için ayağa kalksam, sanki engelleyecek gibiydi: “Tuvalete kasımda gidilir, istiyosan git, ama şimdi pek tadı olmaz.”

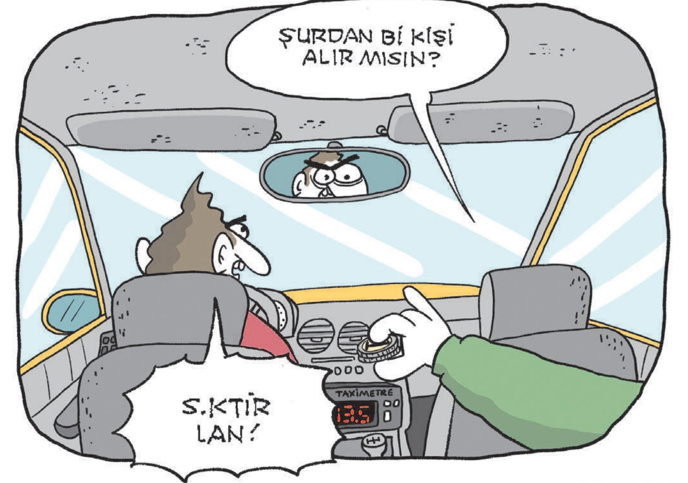
Tuvalet dönüşü, kaliteli lakerdanın torikten yapıldığı bilgisinden sonra bir süre sustuk. Galiba hayalindeki geniş muhabbet, benim yetersizliğim yüzünden gittikçe şiddetini kaybediyordu. Kafamda boşluğu dolduracak, ortama uygun bir şeyler aradım, ama aklıma bir zamanlar Bülent Ersoy’un Popstar Alaturka stüdyosuna hamsi getirtmesi dışında bir şey gelmedi. Bir iki dakika sonra, “Geçen Pazar mırlanı fırına yatırdım,” diyerek suskunluğu bozan o oldu. Mırlanın bir balık olduğunu hissetmiştim, ama bir an tepki veremedim. “Mırlanı fırına yatırmak” bütün gece boyunca duyduğum en garip balık haberiydi. Bir balığın pişirilme haberinin ötesinde, *üstünü örtmek, yanaklarından öpmek, bir süre onu yatarken seyretmek* gibi daha insani duygular uyandırdı bende. Belki işin içinde fırın olmasa, mırlanı her gece yatırırken öptüğü çocuğuna taktığı sevimli bir isim olarak algılayabilirdim. Mırlanın bir balık olduğunu kesinleyen cümle gecikmedi: “Fırına yatırmadan önce karnına biraz soğan ve bir dal biberiye serdim, 180 derecede 45 dakika, lokum oldu lokum.” “Vay be!” diyerek rakıyı diktim. “Oğlum napıyosun? Rakıyı boğazında dolandırıp yavaşça göndereceksin yemek borusuna,” diyerek bir uyarı daha gönderdi. Mırlan’a baktım. Anlatmaya devam ediyordu. Ağzı, karaya çıkarılınca nefes almaya çalışan bir balık gibi açılıp kapanıyordu. Gözlük camları kalınlaşmaya ve ardından metal gözlük çerçevesi siyaha dönüşerek büyümeye başladı. Gittikçe yaşlanıyordu. Kafamı Boğaz’a çevirdim. Yavaş yavaş ayağa kalktım. Masamızın dayandığı alçak duvarın üzerine çıktım. İki koluma yana açtım ve “Vira bismillah!” deyip atladım. Su çok soğuktu. Dibe doğru ilerlerken “Ooo hamsiler yağlanıyorlar,” diye düşündüm. Bir istavrit sürüsünü yararak *(“Hepinizi tavada görmek istiyorum!”)* ilerlemeye ettim. Lüferlere, lüfer olamadan yakalanan zavallı çinekoplara selam verdim. Dibe doğru ilerlerken hedefimi görünce bir kılıç balığı gibi hızlandım. Yanına ulaşır ulaşmaz yakasına yapışarak, “Naptın sen arkadaşıma?” diye bağırdım. Aydın Boysan, hipermetrobu yüzünden devleşen balık gözleriyle bana baktı. Sonra ne dediğimi anlamış gibi kahkaha atmaya başladı. Güldükçe ağzından çıkan onlarca sinarit yavrusu denize yayılıyordu. Kahkahası gittikçe şiddetlendi. Boğazından beyaz bir sıvı yükseldiğini gördüm. Rakı oluk gibi denize akmaya başladı. Bir anda etrafımız bembeyaz oldu. Gevşemeye başladım, beni etkisi altına alıyordu, fakat amacımdan sapmak istemiyordum. Yayılan dudaklarımı toparlayıp, “Dur artık!” diye bağırdım. Gülmeyi bırakınca fırsattan istifade devam ettim: “Senin yüzünden etraf rakıya buz atılmaz, diyen adamlarla doldu. Senin yüzünden ağız tadıyla kavun yiyemez olduk. Senin yüzünden 2 dakkada bitecek anılar 20 dakkaya yayıldı. Yukarda saatlerdir taklidinle uğraşıyorum. Neyin peşindesin sen?” Yüzüme baktı, sonra dudaklarını yalayıp “Bak evladım,” diyerek bir anısını anlatmaya başladı. “Anlatma!” dedim. Sustu. “Yürü çıkıyoruz!” diyerek yukarı doğru sürüklemeye başladım. Rumelihisarı kıyısından karaya çıktık. Derhal Rumelihisarı’nın tarihini anlatmaya başladı. Dinlemedim. Zorla taksiye bindirmeye çalışırken, “Nereye gidiyoruz?” diye sordu. “Eve,” dedim. “Güzelce yıkayıp yatırıcam seni, bunu herkese yapmam, ama sevdim seni.”

İLKER ALTUNGÖK

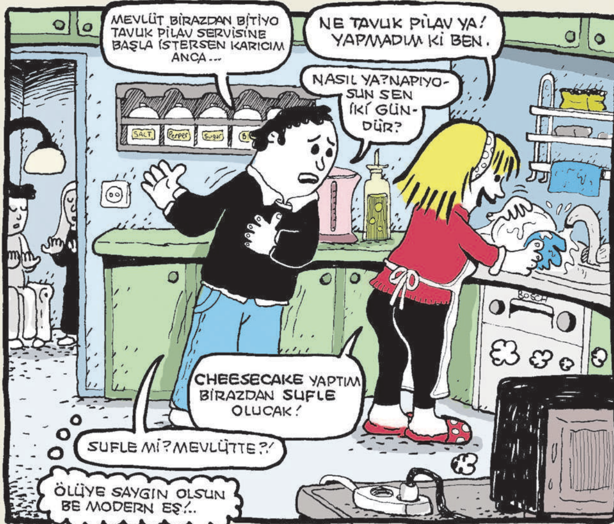

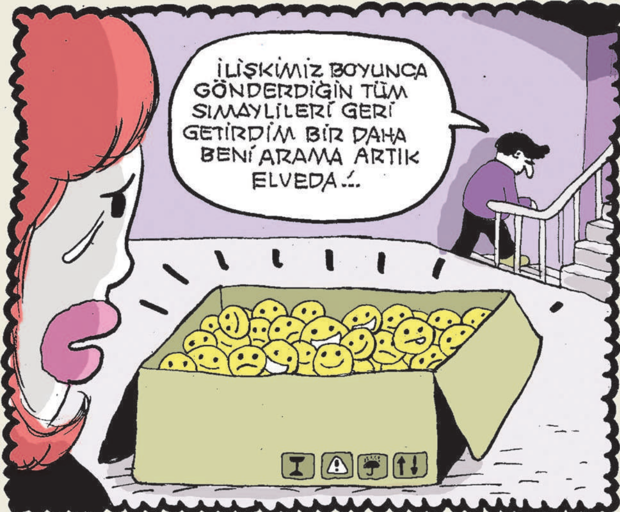

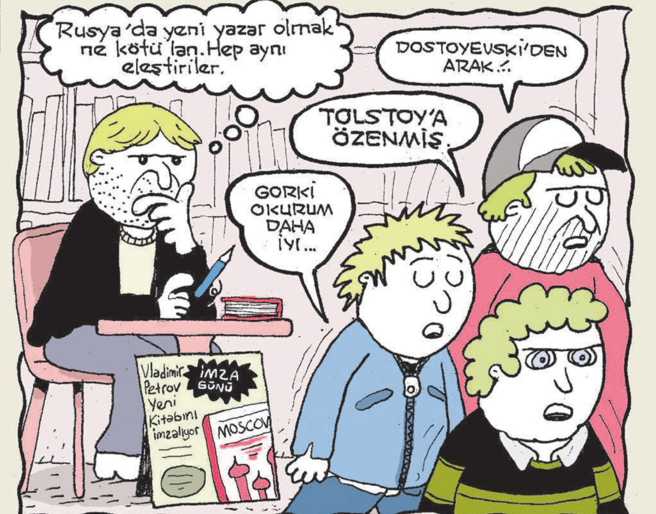
Furkanözçoban

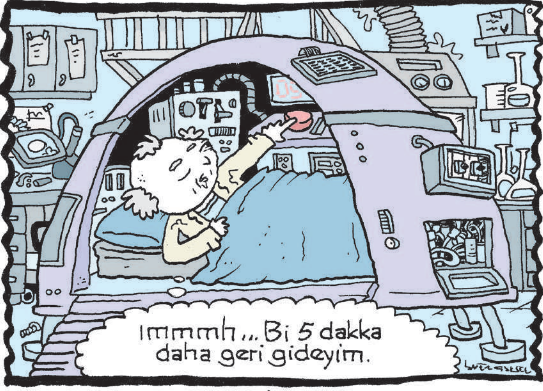

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Günaydın geceyarısı"
Emily Dickinson

Amerika'lı şair 1830/1886 Emily Dickinson

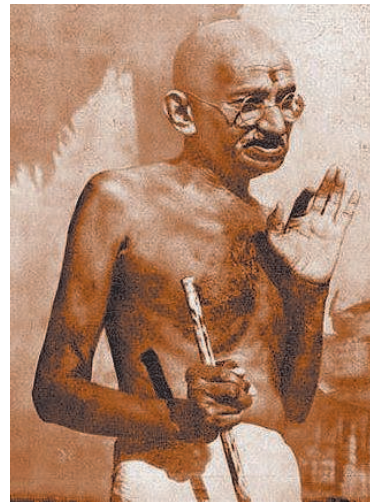
Köprü üzerinde ilerlerken ilerlerken birden alev alan, içi ateşlerle, korlarla dolu otobüsler. Biraz o şekil; ışıl ışıl alev alev yana yana ilerleyip sonra tekrar normale dönüyorlar. Kırmızı kırmızı. Demek batmakta olan güneşin son kırıntıları oralardan hâlâ. Akşamın sisli dumanlı soluk mavileri, morlar. Yerleşiyor. Yeni geçenler alevsiz malevsiz düz artık.
Akşam.
Evin içinde çok çok eski Hint şarkıları. Dönüp duruyorlar. Üst üste, sürekli. Mütemadiyen. Bila fasıla. Epeydir sadece Hint şarkıları, Hint filmleri. Sadece onlar. Bollywood değil ama. O vakitler Bollywood denilmiyordu henüz. Ellilerin, altmışların filmleri. Siyah beyaz olanlar. Bu yeniler; onlar da meraklısı için güzel. Ama fazla gösterişliler. (bana) Eskiler bambaşka. Neredeyse o dönemin bütün filmlerinin şarkılarını seslendiren eşsiz Mohammed Rafi (1924/1980*). –ister 60 yaşında adam söylüyor olsun, ister 16 yaşında bir delikanlı, hepsinde ses onun*–Gelmiş geçmiş en büyük, en büyüleyici ses. Bir daha öyle bir ses gelir mi bilmiyorum. Efsunlu bir iksir gibi insanın kanının içine yayılıyor. Şarkısını sevdiğim filmin kendisini de merak edip bulup seyrediyorum sonra. Altyazısız maltyazısız. Tekrar tekrar. Tek bir kelime dahi anlamadan. Bir bebek olsaydım şakır şakır Hintçe konuşuyor olurdum herhalde şimdi. O kadar çok seyrettim. Ama bu kafayla olmuyor işte. Dünyanın tortusuyla tıklım tıkış. Evet'i, Hayır'ı olsun öğrenmişliğim yok. (Şu an çalan şarkı: "Sou Bar Janam Lenge"–*"dinliyorsun dinliyorsunn ama, anana mı küfrediyor babana mı, haberin yok" derlerdi eskiden*-- Büyük Rafi söylüyor. "Ustaadon Ke Ustad" adlı 1963 yapımı filmden. Mutlaka dinlemeli meraklısı–*Karagözlü kız ıssız bi arazide, epey yüksekçe bir şelalenin uçurumunun önünde. Hava kararıyor. Dağlar kararıyor. Çağlaya çağlaya kayalara çarpa çarpa çılgın gibi akan, çırpınan sular. Kız aşağılara bakıyor. Atlayacak mı? Bir karar vermeye mi çalışıyor? Derin nefesler ala ala. Gergin, endişeli. Dalıp dalıp gidiyor. Bir dakka. O uzakta kayanın üzerinde oturan gölge sevgilisi mi? O mu? Bir umut? Hayalmiş. Birden yok oluyor gölge–)*

Mohammed Rafi

"O eski şarkılar daha güzeldi" Denir ya hani. Çok gençken bile aynısını düşünürdüm.(yazar büyümüş de küçülmüş) Söylerdim de o cümleyi. Bence de öyleydi. Hak verirdim. "Beatles gibisi geldi mi işte, yok hani nerde? Bırak allaşkına" Falan gibisinden bi şeyler deyip dururdum. Deyip durdum da. Yalnız bi keresinde tuhaf bir şey olmuştu. Bir kitapta da tıpkısına rastlayınca afallamıştım. O aynı cümlenin. *(J.J.Rousseau "Yalnız Gezerin* Düşleri"

Bir tür biyografi olan o kitapta *(yazar yaşlanmıştır, insanlardan iyice uzaklaşmış, kırlara çekilmiş, bütün ilgisini bitki türlerine falan yöneltmiştir)* eski günlerinden söz ederken: "…şimdikilerden kesinlikle daha güzel olan eski şarkıları söyler" Ne? Nasıl yani? Bi dakka. "şimdikilerden kesinlikle daha güzel" mi? "Kesinlikle"? Ben Fransız şarkılarını da seviyordum zaten. Eskilerini hem.(Brel, Aznavur, Piaf, Ferrat, Trenet, falan) Onlar kötü mü? Ne kadar eski şarkılar daha güzel? 1782 o kitabın yayınlanış tarihi. 1600'lerin şarkılarını mı dinleyeceğiz? Onlar mı daha güzel? Birden anlamıştım ki; hepsi laf ı güzaf. Demek herkes öyle demiş. Hiçbir sahiciliği yok. Gerçi hâlâ "eski şarkılar daha güzel" diyorum ben. Olsun. Madem öyle denmiş gelmiş. Adet bozulmasın.
Karşı pencerelerde ışıklar yandı.
Artık hiçbir pencerede o yanıp sönen minik ışıklar, yılbaşı süsleri, çamlar falan yok. Bir iki gün öncesine kadar hâlâ vardı. Tek tük de olsa. Belki bir çocuk ağladı:"kaldırmayın" Eski Balat'ın, Fener'in o pamuklardan yapılı kar sahneleri de öyle olurdu. Rum, Ermeni kırtasiyecilerin vitrinleri o sahneler. Kıyamaz hemen kaldırmazlar, yılbaşından sonra da daha bir hafta kadar kalırdı o vitrinler. Geçerken bakar bu gün de duruyor diye sevinirdim. O misinaya yapıştırma minik pamuklardan olma havada duran(güya yağıyor) karlara. Sonra sadede gelinir. Her şey kendi rutinine döner. Sadece ilkokul defterinize tarih yazarken şaşırıp, o yeni rakamı hatırlayıp da değiştirirken duyduğunuz küçük heyecan kalır. O da bir zaman sonra geçip giderdi.
Eski şarkılar daha mı güzeldi? O bir illüzyon olsa da, eski zamanlar(çok çok eski zamanlar değil ama)daha güzeldi. Bu kesin. Eski Hindistan bile. O da daha güzeldi. Yeni Okudum o bölgenin bakanı "Taç Mahal bizim kültürümüze ait değil" diye Tac Mahal'i turizm broşürlerinden çıkartma kararı almış. Dünyanın yedi harikasından biri sayılan Hindistan'ın sembolü Tac Mahal'den söz ediyor. Kültürel ırkçılık işte. Dünyanın her yerinde ırkçı, yabancı düşmanı partiler yükselişte. Büyük Gandi'nin memleketinde oluyor bunlar. Varın hesab edin. Gandi bunları görse o elinden düşmeyen asası ile kovalardı.

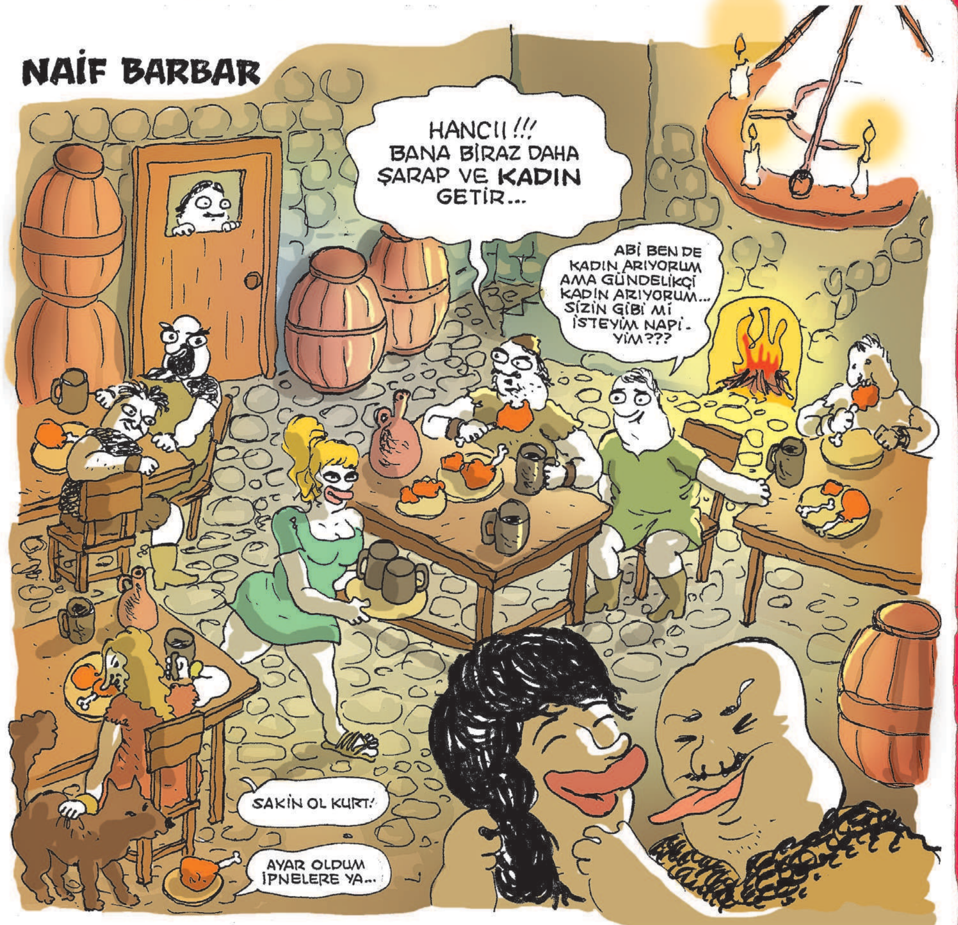
Büyük düşünürümüz Cemil Meriç'den bir alıntıyla bitireyim yazıyı: "O ülke düşünce hürriyetinin vatanıdır… Hint'ten tesamuhu öğrendim, düşüncenin gökkuşağını bütün renkleriyle sevmeyi öğrendim. Peşin hükümlerin mahpesinden kaçmayı, hakikatin çeşitli yönlerine eğilmeyi, hayatın her tecellisine saygı beslemeyi öğrendim. 'Hint', bir çağrıdır, güzele, sonsuza, hoşgörüye çağrı"*("Kırk Ambar"s.451)*

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

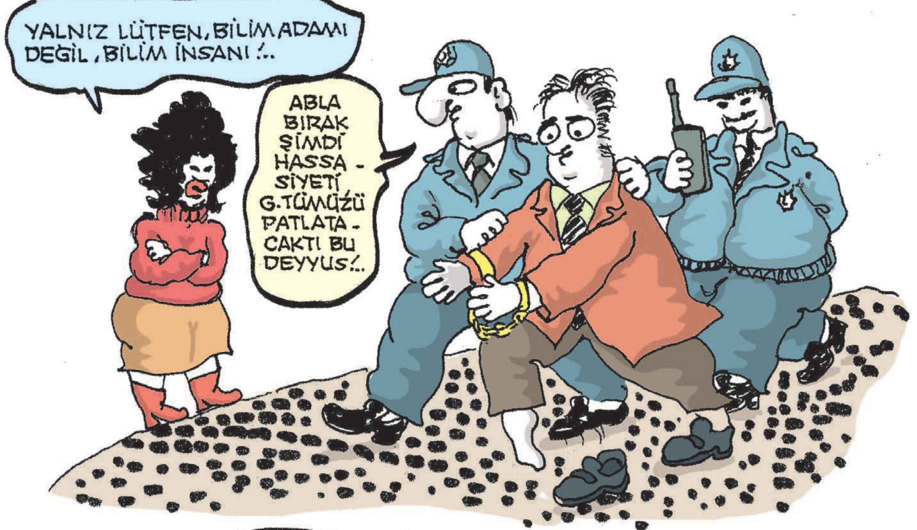
engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

•Dünyayı yok etmeye çalışan **BİLİM ADAMI** kıskıvrak yakalandı...

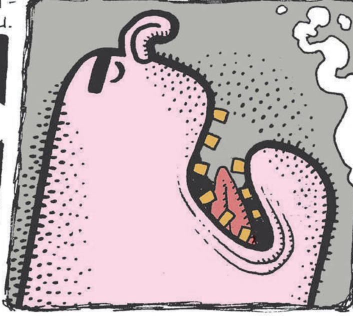

BİR SÜRE HİÇBİŞEY OLMAMIŞ GİBİ DAVRANAN CEMİL VE TOLGA'NIN KEYFİ İYİDEN İYİYE KAÇMIŞTI... BÜTÜN GÜNÜ NERDEYSE TEK KELİME ETMEDEN GEÇİRİP HAVA KARARINCA ERKENDEN AYRILIP EVLERE DAĞILIYORLARDI... CEMİL, TOLGA'YA ÇAKTIRMAMAYA ÇALIŞSA DA, ASLINDA FAZLACA MUTSUZDU... HER AKŞAM YATAĞINA UZANIP UYUYAKALANA DEK SAATLERCE OLANI BİTENİ DÜŞÜNÜYO, DURUM TAHLİLİ YAPIP HAYATINI SORGULUYODU.

..ANNESİ, BABASI, DAYISI VE HATTA BÜTÜN AKRABALAR CEMİL'DEKİ BU DEĞİŞİME ÇOK SEVİNDİLER..ESKİ YATAK KALDIRILDI, YERİNE ÇOK RAHAT Bİ YATAK ALINDI..

..DURUMDAN MEMNUN OLMAYAN TEK KİŞİ VARDI.. O DA **TOLGA...** ARTIK İKİ ARKADAŞINDAN DA HAYIR GELMEYECEĞİNİ ANLAYINCA BİR SÜRE TEK TABANCA TAKILMAYI DENEDİ.. FAKAT O DA ANCAK ÖNÜ VE ARKASINDAKİ BESİNLERE ULAŞABİLEN Bİ TABİATA SAHİPTİ..OYSA DİĞER MARTILAR ARKALARDAKİ BALIKLARI LÜPLETİP DURUYOLARDI...

HASAN'LA CEMİL'İ Mİ MERAK ETTİNİZ? SÖYLİYİM... İKİSİ DE ÇOLUĞA ÇOCUĞA KARIŞTI.. ARA SIRA EŞLERİ MUTFAKTA BULAŞIK YIKARKEN ESKİ GÜNLERDEKİ GİBİ YAŞAMAYI DENİYOLAR.

Onlar da ne yapsınlar, çocukluğu düşünmeyi bırakıp erkenden yatıyolar... Erken kalkıp işe gidebilmek için...
...Efendim? Tolga'yı mı merak ettiniz? E martı olduyçtu dedik ya daha bilmiyorum sonrasını... İnşallah **döner möner** olmamıştır mna koyim. Eminönü'nde falan tavuk döner diye hep martı satıyorlarmış di mi? Gerçi ben hep et döner tercih ediyorum zaten... Aslında bir kere yemiştim lezzetliydi, fena değildi...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

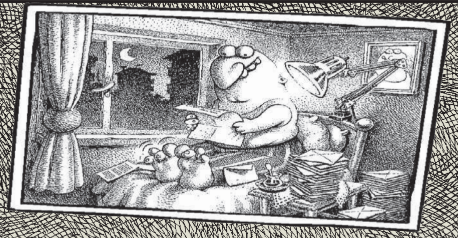
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Ocak 2018 | Sayı: 541

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

gelen kutusu

Erhan GÜNEŞ

Caner DAĞLI

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
ORTAM, KORAY VE UMUT TOLGA'DADIR. UMUT BITCOIN'DEN EPEY Bİ PARA KAYBETMİŞ VE KAHROLMAKTADIR. MAMAFİH KAYBI, DİĞER ELEMANLARIN "BİZ KERİZİZ GİRMEDİK, Bİ SEN UYANIKSIN HA" NİDALI YAKLAŞIMLARINA MANİ OLACAK DÜZEYDE DEĞİLDİR HENÜZ. DERKENE ENDEKS YİNE YÜKSELİR VE ZARARINI TELAFİ EDECEK BOYUTA GELİR AMMA NE FAYDA

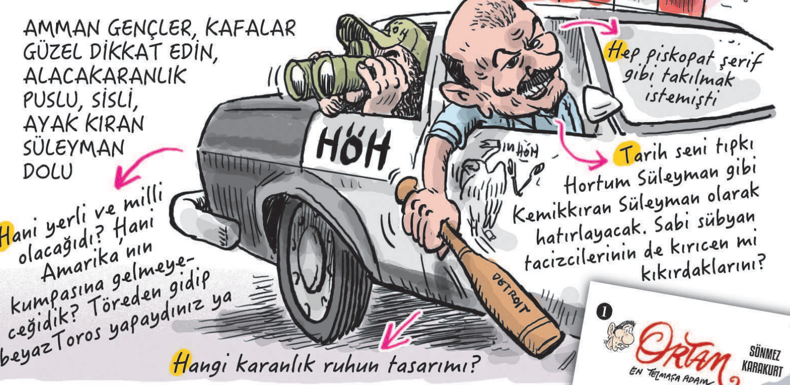

ALBÜM ÇIKTI AMCOĞLU;